

IV. Del af ”Løsladelsen”

Jeg venter på en ændring i dette land. Alene Gud kan gribe ind og skabe forandringer. Det sagde jeg mange gange i fængslet.

»Det er kun Gud, der kan få mig ud herfra,« sagde jeg.

Jeg måtte bare vente, indtil han ville gribe ind. At han kan forandre alt, hvad der ser umuligt ud, er min faste tro. Intet er for vanskeligt for ham, når han vil, og når hans time er inde.

Men ofte tøver han. Hvor lange var disse år ikke! Lange. Lange. Lange. Og vi mennesker er svage. Vi synes ofte, at det er for vanskeligt, det han lader ske. Han vidste, hvordan vi led.

Min far! Guds tanker er et mysterium. Ingen kan kende Guds tanker. Jeg forstår ikke hans tanker. Det er også et Guds mysterium, at alt dette grusomme har fået lov til at ske i Etiopien. Af og til får vi lys, et glimt af hans tanker. Han ser derimod alt. Priset være ham!

»Himmelens Gud! Du er Herre over alle ting og over alt. Du er Gud for dem, der har alt. Du er Gud for den fattige. Du er kongers Herre.

Du kan alt. Mysteriet er i dine hænder. Ingen kender dine mysterier. Ingen er over dig, og du er ikke afhængig af nogen under dig. Intet menneske kan forstå dine tanker.

Det er kun dig, der kan hjælpe os. Det er bare dig, der kan bære os. Herre, vi priser dig og takker dig for alt - for sorg, for glæde, for det, der får os til at græde, for det, der får os til at le. Du, Herre, er vor Far. Du har medfølelse med os. Du sørger for os. Herre, du søger de fortabte. Du trøster dem, der sørger. Det vil vi prise dig for. I vor sorg, i vor glæde er det kun vor tak, der er din betaling. Du tager ikke imod blod. Du tager ikke imod guld. Penge vil du ikke have. Du være priset, Herre!

Du gav os vor Herre Jesus Kristus, som ikke kunne købes her på jorden for guld eller penge. Ham gav du til os. Han betalte vor skyld. Han købte os ikke med guld eller sølv. Han købte os med sit eget blod, ved sin lidelse, ved at blive korsfæstet, ved at gå ind i fortabelsen for os. På tredje dag stod han op fra de døde, fordi han havde besejret alt dette. Sådan købte han os. Hans arv har du givet os. Dette har vi fået at høre. Dette har vi fået lov at tage imod.

Priset være du, Daniels og min Gud, du Gud, som hele tiden var med mig i den brændende ovn!«